Schilderijen Dubois doorstaan de tijd

HOORN - 'Tijdloos' noemde Judith Dubois haar expositie in galerie Wim Zwijsen te Hoorn. Een titel die verwijst naar de universele motieven in haar werk maar ook naar het materiaal waarmee ze haar schilderijen opzet, nl. zand, aarde en mergel. Judith Dubois groeide op in Zuid-Limburg. Na haar middelbare schooltijd studeerde ze verder in Florence.

Ze verbleef negen jaar in Toscane, waar ze onder andere modeltekenen doceerde en werkzaam was in een atelier voor meubeldecoratie en restauratie. Haar belangstelling voor ambachtelijke schilderstechnieken uit de Italiaanse renaissance voerde haar naar Venetië waar ze een cursus frescoschilderen volgde.

■ Expositie: 'Tijdloos'; materieschilderijen en pasteltekeningen van Judith Dubois; galerie Wim Zwijsen, Mosterdsteeg 8, Hoorn; geopend: woensdag t/m zaterdag 14.00-18.00 uur; t/m 6 november.

Zwanger

In 1993 keerde ze terug naar Nederland en betrok een atelier in Amsterdam. Behalve met materieschilderijen is de expositie ingericht met pasteltekeningen die in 2003 vervaardigd zijn. Hierin staat een zwangere vrouw centraal in diverse stadia van haar zwangerschap. Het zijn tedere tekeningen die met trefzekere, vloeiende lijnen op papier zijn gezet. Zulke tekeningen zie je echter ook veel op kunstmarkten en tentoonstellingen van amateur-kunstenaars, terwijl ze door de toegankelijke techniek bijzonder populair zijn bij mensen die met tekenen en schilderen beginnen.
Veel origineler zijn de materieschilderijen die, ook al zijn ze figuratiever, doen denken aan de materieschilderkunst uit de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw. Het is jammer dat hiervan (of van schilderijen in de frescotechniek die Judith Dubois ook beheerst) niet wat meer geëxposeerd is.
Judith Dubois kwam op het idee voor haar materieschilderijen tijdens een werkreis in Californië, waar de subtiele kleurschakeringen van zand en aarde haar opvielen. De aardekleuren langs de kust van Californië variëren van okerkleuren tot grijstinten. Zelfs groen trof ze er aan. De kunstenares zette haar speurtocht naar verschillende kleuren aarde voort in haar geboortestreek Limburg.
Ze vond er drie kleuren mergel: lichtgeel, oker en zalmroze. Andere kleuren roze en parelwit zand vond ze langs de stranden in Curaçao en Bonaire. Zand, aarde en mergel fascineren haar niet alleen door hun kleurverschillen. Het idee dat deze grondsoorten al lang bestaan speelt ook een rol. Door dit materiaal voor hedendaagse kunstwerken te gebruiken, smelten voor Dubois heden en verleden samen en speelt de factor tijd geen rol meer.
Het is interessant om te zien hoe op de schilderijen zand, aarde en mergel gecombineerd worden met gouache, olieverf of goudwas. Zo creëert ze de illusie van oneindige fantasielandschappen.
Een van de sterkste werken is Sollevare (ondersteunen). In een woestijnachtig landschap is een achterover geknielde vrouw getekend die op een ander mens steunt. Van de menselijke figuren zijn met snelle, onderbroken lijnen alleen de contouren opgezet, zodat het landschap opgaat in de lichamen.
Boeiend is ook een schilderij dat een van de hoeken van de galerie benut door met de bocht mee te gaan. Het werk heet Escapada en bestaat uit aarde, zand en mergel op paneel. Een intrigerend onderdeel van de voorstelling vormen de trappen die vanuit een heuvellandschap naar het helderblauwe uitspansel leiden.
Anders van karakter is het schilderij Colour-4 kids, Nha Trang 2, waarop kinderen spelen aan de rand van een vijver met bloeiende waterlelies. De lieflijkheid van het landschap en de ernst van de kinderen die opgaan in hun spel, zijn treffend verbeeld. De zand- en aardeschilderijen hebben met elkaar gemeen dat ze rust in zich dragen. Hierdoor zijn ze prettig om te bekijken. De aardetinten dringen zich nergens aan de kijker op maar zijn toch zo genuanceerd dat ze de basis vormen van boeiende natuurcomposities.

LIDA BONNEMA

Het zandschilderij 'Sollevare' van Judith Dubois. Foto Henk de Weerd

KunstKijken in West-Friesland